

[OBYWATELSTWO *sb n*

N sg obywat(e)lstwo.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

*Ojczyzna, miejsce zamieszkania; przen: niebo; incolatus Cn: Bo náfze obywatelstwo w niebieśiech
ieft [Nostra enim administratio in caelis est; πολιτεύμα; rzecz pośpolita BibRadz] zkađ y zbáwićielá
oczekawamy Pána Iefuśa Chriśtá BudNT Philipp 3/20 [idem] BudArt E4v.*

Synonim: ojczyzna.

FP